

آبشویی و اصلاح خاکهای شوروقلیه‌منطقه رودشت اصفهان

هوشک یزدانی

غفوهیشت علمی سازمان تحقیقات کشاورزی اصفهان

منطقه رودشت اصفهان بادارابودن حدوده ۵ هزار هکتار از اراضی شوروقلیه‌ازمناطق قابل توجه میباشد که اگر محدودیت مذکور از این اراضی رفع گردد، این منطقه نیز در چرخه تولید محصولات کشاورزی قرار خواهد گرفت. تاکنون روش‌های کوئاکوئی برای اصلاح خاکهای شوروسدیمی بیان شده است که از آن جمله میتوان به آبشویی خاک اشاره کرد، بطوریکه در روش معمول برای اصلاح خاکهای شوروسدیمی بکربا ایجاد پشتۀ های بلند در اطراف زمین عمل آبشویی داشم و بامتناب اعمال میشود. آنچه که در این روش‌ها مردم نظرمتحممان قرار گرفته میزان آب لازم برای آبشویی نمکهای اضافی است، بطوریکه ریووه‌مکاران همان عمق آب آبشویی نیاز میباشند در این مورد به فرمول تعیین میزان آب، مورد نیاز برای آبشویی خاک به روش داشم دست یافتند. القابی (Reeve, et.al, 1955, 1957) اعلام داشته‌اند که برای اصلاح عمق مشخصی از خاک به همان عمق آب آبشویی نیاز میباشد و در این مورد به فرمول تعیین میزان آب، مورد نیاز برای آبشویی خاک به روش داشم دست یافتند. در عراق برای اصلاح خاکهای شوروسدیمی تا عمق ۱/۵ متر به روش داشم و متناب بسترتیپ ۲۰۰، ۱۰۰ سانتی‌متر را مورد استفاده قرارداد، همچنین دوجیلی (EL-Dujaili 1970) روش آبشویی متناب را در ارای راندمان بهتری نسبت به روش آبشویی داشم اعلام کرد. ولو بووف (Volobuev, 1944-1960) میزان آب مورد نیاز برای آبشویی خاک را متناسب با درصد املاح موجود در آب آبشویی بیان کرد. آنچه که مسلم است امروزه مستحسن بسیار حداقل میزان آب آبشویی برای تامین حداقل عمق لازم برای جوانه زدن بذور کیاهان متحمل به شوری تاکیددارند. در این تحقیق دو آزمایش مورد بررسی قرار گرفت، در بررسی اول در کره‌های آزمایشی و با استفاده از سیلندرهای فلزی به قطر و ارتفاع ۵۰ سانتی‌متر و مصرف حدود ۳۰ سانتی‌متر آب رودخانه زاینده رود در فواصل زمانی ۱۵ روز آبشویی خاک انجام گرفت. در بررسی دوم پس از آماده سازی زمین بکربرای کشت، اقدام به کاشت بذور برخی کیاهان متحمل به شوری شد و پس از چند نوبت آبیاری و آبشویی املاح سطحی خاک شسته شده و غلظت محلول خاک به میزان قابل توجهی کاشه یافت و بذور کیاهان مذکور به راحتی جوانه زده و سبز شدند. نتایج بدست آمده از دو آزمایش از این قرار است که در آزمایش اول پس از آبشویی خاک هدایت الکتریکی خاک از $ds/m = ۷۴$ به حدود $ds/m = ۲/۵$ کاشه یافت و در آزمایش دوم بامصرف حدود ۴۵ سانتی‌متر آب اضافه بـرنیاز کیاه بدون استفاده از مواد به ساز خاک روند اصلاحی قابل قبولی را طی نمود که این روند بسته به تعداد آبیاری‌های انجام شده متفاوت بود، با توجه به نتایج حاصل تومیه برای این است که پس از آبشویی اولیه خاک نسبت به کشت کیاهان متحمل به شوری اقدام شود در حین رشد کیاه، روند اصلاحی خاک پیگیری شود.